DZIENNIK DEPARTAMENTOWY KRAKOWSKI.

Nro 74.

Dnia 4go Listopada Roku 1813.

Dalsza Kontynuacya Regulaminu tyczącego się handlu Soli.

§. 12. Z Regestrow tych obowiązani będą Główne wchodowe Komory Celne pograniczne, formować przy końcu każdego miesiąca extrakty, i te wraz z perceptą Sôli, pocztą odsyłać, tak aby naypozniey do dnia 8 miesiąca następnego extrakty specyalne tudzież pieniądze do Dyrekcyow Skarbu i ich kass istotnie nadeszły.

Jeżeliby w czasie oznaczonym extrakt z którego Urzędu nie miał bydź nadesłanym lub pieniądze nadeyść nie miały, na owczas opieszały ulegnie karze zapłacenia Zł: pol: 6.

Regestra zaś kwartalnie stosownie do ogolnych przepisow Dyrekcyom Skarbu przesyłane bydź maią.

§. 13. Z Extraktow tych specyalnych w paragrafie powyższym wzmiankowanych, każe Dyrektor Skarbu, podług tych samych rubryk extrakt główny z całego Departamentu sporządzić z którego odesłaniem tak się reguluie, aby tenże pod karą tabellą terminalną ustanowioną, naypoźniey do dnia 20 co miesiąc w Warszawie do Ministerstwa Skarbu nadeszedł.

Ra-

Razem z extraktami głownemi powinny pieniądze Solne do kassy Jeneralney bydź przesłane.

W przypadku gdyby iakie extrakty specyalne nie miały nadeyść w czasie oznaczonym, tedy z powodu tego extrakt głowny wstrzymanym bydź nie powinien, lecz extrakty w miarę nastąpionego nadeyścia poźniey przesyłane bydź mogą, w takim iednak razie extraktu głownego summować nie należy.

§. 14. Urzędy Celne lub Urzędy Konsumcyyne, gdzie powtorna rewizya przedsiewziętą zostanie, stosownie do §. 7. i 10. na to baczenie mieć muszą przy nadeyściu soli, czyli ilość beczek z listem konwoiowym, kwitem i awizacyą zgadza się tudzież czyli plomby oderwanemi nie są.

Jeżeliby plomba która odiętą bydź miała, na tenczas winny tey podpadać będzie karze, która ma mieysce na tych, co inne towary plombowane prowadząc takowe naruszaią lub wcale odeymuią.

Tu rewizya powtorna przez świdrowanie, podnoszenie i t. d. nastąpić powinna dla przekonania się, czyli beczki całe lub po części innemi towarami napełnione nie są.

Kamieniami lub ziemią nikt Soli fałszować ani beczkom przez lanie wody większey wagi nadawać nie powinien.

Ten, którzyby podobnego sfałszowania dopuścił się, podpadnie karze na defraudantow przepisaney.

Każdy Solą handluiący powinien ulegać wszelkiemu dochodzeniu i kontrolli, niemniey obowiązkiem będzie iego aby beczkę ieżeli tego kupuiący zażąda przeważył.

§. 15. Cenę każdy handluiący dla swego składu ustanowić może podług swey woli, powinnością atoli iego iest przed dniem 1szym każdego miesiąca cenę centnara każdego gatunku soli, na miesiąc następuiący ustanowić, i nie ma mu bydź wolno od osob sol kupuiących, żądać rozmaitey ceny.

§. 16. Ceny na następny miesiąc postanowione, maią bydź przed dniem pierwszym każdego miesiąca przez Dziennik Departamentowy gdzie skład soli znayduie się do wiadomości publiczney podane, i takowe każdego miesiąca przy składzie Soli przybite.

Gdyby zaniedbać miał przed dniem 1szym każdego miesiąca ceny solne przez Dziennik ogłosić, na tenczas postanowi mu Rząd ceny na miesiąc na owczas bieżący.

Officyaliści na to baczność mieć będą, aby nikomu drożey nieprzedawano, taniey każdy przedawać może.

Jeżeliby kto nad ceny w Dzienniku Departamentowym ogłoszone przedawał, podpada karze Złp: 30. i obowiązanym iest zwrocić to, co za wiele wziął, tudzież wszelkie ponieść koszta z processu wynikłe.

Nie ma bydź bowiem cierpianem, aby konsumentowi, który daleką drogę do składu po Sól odprawił i na cenę soli ogłoszoną dla składu spuścił się, przedaiący arbitralnie postępuiąc cenę raz ustanowioną podwyższał, zostawuiąc woli kupuiącego, albo zapłacić cenę tak wysoką iak przedaiący żąda, albo powrocić prożno.

§ 17. Dopóki Sól w iakimkolwiek bądź składzie znayduie się, dopóty właściciel iey podług ceny każdego miesiąca, każdemu, ktoby soli chciał, bez żadney excepcyi aż do 9 centnarow przedawać musi i żadna wymowka i nawet ta służyć nie ma, że sol w Magazynie iuż przedana.

Jeżeli kto sol zakupił, powinnością iego iest natychmiast ią ze składu odebrać.

§. 18. Urząd Celny lub Konsumcyyny rewizyą powtorną w §. 14. postanowioną, odbywaiący, utrzymywać będzie kontrollę z rubryk następuiących składaiąca się:

1) Numer bieżący.
2) Nazwisko tego, który Sól złożył.
3) Wyszczegolnienie gatunkow Soli.
4) Ilość beczek, bałwanow.
5) Po Centnarow.
6) Summa Centnarow.
7) Data kwitu celnego.
8) Summa Podatku stosownie do niego zapłaconego.
9) Data pisma: w którym główna Komora Celna pograniczna doniosła o nadeyściu Soli.

10) Data w którey awizacya zaświadczona, na powrot odesłaną została.

11) Cena za iaką centnar Soli w miesiącu przedawany był.

12) Adnotacye.

Regestr takowy co kwartał Dyrektorowi Skarbu a przez niego Ministerstwu Skarbu przesyłany bydź ma.

§. 19. Kupcy maiący Prawo Remissowe mogą prawa tego i przy handlu Solnym iednak tym tylko sposobem używać, iż w główney wchodowey komorze celney pograniczney podatku od Soli nie zapłacą, lecz na komorze celney remissowey cło od całkowitego ładunku natychmiast zapłacić muszą.

Temu, któryby stosownie do §. 8. Sól w Magazynie Skarbowym złożył, służyć ma podobnież co do Soli tey prawo remissowe, tak iak powyżey bliżey iest określone.

§. 20. Jeżeliby kto Sól wodą wprowadzić i transport ten z pewnego mieysca gdzie nie masz Urzędu Konsumcyynego wgłąb kraiu onęż prowadzić lub też iakową w Magazynie Solnym Skarbowym przy brzegu rzeki położonym złożyć chciał, powinien przy Urzędzie Konsumcyyno poborowym miasta tego, które z tey strony brzegu, gdzie sol wgłąb kraiu prowadzić chce, nayblizey położone iest, z takowym transportem Soli stanąć i tam poddać się kontrolli w §. 14 postanowioney. Conf. §. 7.

Urząd ten konsumcyyny oplombuie każdą poiedynczą beczkę na dalszy transport przeznaczoną, zanotuie oplombowanie to na kwicie pograniczno-wchodowo-celnym i wyda takowy właścicielowi Soli końcem legitymacyi swoiey przed Urzędem Konsumcyynym mieysca tego, dokąd sól przeznaczoną iest.

§. 21. Jeżeli z mieysca w paragrafie poprzedzaiącym wzmiankowanego Sól prowadzi do miasta nie nad wodą położonego, lub do więcey miast w kraiu położonych, tedy iak iuż z powyższego okazuie się, w Urzędach tamecznych konsumcyynych zgłosić się i przytem do rewizyi stosownie do §. 14. uskutecznioney odwoływać się winien.

Urzędy te konsumcyyne kontrollować wtedy daley tylko będą ilość beczek tych, które tamże są przeznaczone.

§. 22.

§. 22. Ponieważ wszelki handel Solą po wsiach zakazany iest, przeto osoby na wsi mieszkaiące, które stosownie do § 4. Sól na własną potrzebę wprowadzać chcą powinny wystarać się o zaświadczenie Podprefektury Powiatu właściwego iako Soli i wiele na własną potrzebuią konsumcyą i takowe zaświadczenie oddać pograniczney wchodowey Komorze Celney do udowodnienia iey regestrow.

§ 23. Wszelka Sól teraz w Skarbowych Magazynach Solnych znayduiąca się, bez względu na właściciela, tak iak dawniey podług dotychczesnych C n Maga ynowych przedawaną bydź ma, a urządzenie ninieysze w regule nic w stosunkach odmieniać nie będzie, iakie dotąd względem Soli w Magazynach publicznych znayduiącey się, zachodzą.

§. 24. Nakoniec zaręcza się publiczności handluiącey, iż:

a) Statki i wozy Solą naładowane ani sól na nich będąca w rekwizycyą branemi nie będą.

b) W przypadku, gdyby kiedykolwiek Monopolium Soli przywroconem bydź miało, takowe Monopolium prędzey w mieyscu tem, gdzie Sól oclona znayduie się, rozpocząć się nie ma, dopokąd takowa wyprzedaną nie zostanie.

w Warszawie dnia 11 Października 1813 R.

z Rozkazu Rady Naywyższey do temczasowego zarządzania Xięstwem Warszawskiem ustanowioney.

v. Colemb

Członek teyże Rady Dyryguiący Ministerstwem Skarbu.

Riedel Sekretarz,

Kopia Nro $\frac{299}{924}$ pro 8bri *Krakow dnia* 21 *Pazdziernika* 1813.

Wyciąg z Instrukcyi dla Komor Celnych.

Dyrektor Skarbu publicznego Depart: Krakowskiego do Komory Celney NN:

1. Nikt nie może przez Wizłę wprowadzać soli, iak tylko w dzień i w godzinach służbowych.

2. Przy każdem wprowadzeniu przytomni bydź maią JPP. Urzędnicy Komory, Pisarz, Kontroller, Rewizor i dwoch Strażników.

3. Wszelkich zabezpieczeń użyć należy, aby sol prowadzona na wozach od przewozu do Komory, nie była nigdzie składana przed expedycyą, ani też expedycya tychże wozow z solą odkładana, z przed południa do popołudnia, a tem bardziey do dnia iutrzeyszego.

4. Nigdzie więcey iak przez przewoz przy Komorze będący, Sol nie może bydź wprowadzana do krain, ani ładowana z tamtey strony Wisły. Z tego względu Komora zaleci Strażnikom, ażeby, gdy spostrzegą ładowanie Soli na statki na tamtey stronie Wisły, pilnowali tychże naymocniey i skoro przybiią do lewego brzegu Wisły, nie w tem mieyscu gdzie iest Komora Celna upoważniona do expedycyi, natychmiast takową zabrali, i pod konfiskatę Komorze ipoddali.

5. Objaśniaiąc § 7. załączonego obwieszczenia uwiadomia Dyrektor Skarbu, iż przez Dziennik Departamentowy ogłoszonym zostało, aby każdy chcący zakładać handel w którym miasteczku Departamentu tuteyszego, wprzod zgłosił się do Dyrektora Skarbu, po czem mieyscowy Urząd otrzyma potrzebne Instrukcye do kontrolli, a Komora autoryzacyą do expedycyi na handel, z wyszczególnieniem nazwiska handluiącego i miasta, w którem skład zamyśli założyć. Nikomu więc Komora na handel expedyować Soli, niema bez poprzedniczey awizacyi Dyrektora Skarbu, to się iednak tylko rozumie, co do miast Departamentu tuteyszego, gdy do innych Departamentow ninieysze Urządzenie się nie ściąga.

(podpisano) Prądzyński Z. D.

Witkowski Sekr.

Za zgodność *Witkowski Sekr.*

10364 *Prefekt Departamentu Krakowskiego*

Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego Reskryptem z dnia 21 Października r. b. Nro $\frac{4016}{737}$ wydanym, a poniżey w całey osnowie umie-

szczonym, zaleciła Prefektowi ogłoszenie składki dobrowolney na wsparcie podupadłych przez wylew Wisły mieszkańców kraiu tuteyszego. Wykonywaiąc przeto wolą wyższego Rządu, wzywam wszystkich, którym możność do zaratowania klęską powodzi dotknionych współziomków przyłożyć się dozwoli, ażeby offiary iakie im będzie się podobało uczynić, do bior właściwych WW. Podprefektow składali, gdzie świadectwa dobroczynności swoiey odbiorą. Żeby zaś przyymowanie tych offiar ułatwić, Prefekt upoważnia ninieyszem WW. Podprefektow do wyznaczenia iednego Obywatela z cnot moralnych znanego, dobrze maiętnego, i zawsze w mieście Powiatowym mieszkać mogącego, któryby sie tym zatrudnił, regestr wnoszonych składek porządnie utrzymywał, kwity offaruiącym na odebranie wydawał, i z końcem każdego miesiąca wręczał właściwemu W. Podprefektowi wykaz złożonych offiar który w duplikacie do Bior Prefekta z wizą W. Podprefekta przesłanym będzie dla umieszczenia go w Dzienniku Departamentowym, i zdania winnego rapportu Naywyższey Radzie, która sobie samey rozrządzenie składkami temi zostawiła. Cel na iaki te dobrowolnie udzielone cząstki dochodow obróconemi bydź maią, iest tak dostatecznym do pobudzenia każdego, komu przyiaźnieyszy los bydź ieszcze dobroczynnym pozwala, że Prefekt nic wymownieyszego ku większemu zachęceniu dodać by niezdołał. Polecaiąc przeto nieszczęśliwych ziomkow względom, tych których kleska przynaymniey powodzi niedotknęła, przypomnieć tylko winien, że pospiech szczupłość ofiary nadgradza, a ociąganie się, czyni częstokroć ratunek niewczesnym.

W Krakowie dnia 1 Listopada 1813 R.

WODZICKI Prefekt.

Wroński S. G.

Rada Naywyższa temczasowa Xstwa Warszawsk:

Do W. Prefekta Departamentu Krakowskiego

Lubo z swey strony iuż przedsiewzięła temczasowe srzodki w wymierzaniu ulgi podupadłym przez wylew Wisły mieszkańcom uwalniaiąc ich do dalsze-

go

go czasu od wszelkich rekwizycyi i wnoszenia podatkow, przychylaiąc się iednakże do wniosku Komitetu Centralnego, wzywa W. Prefekta Krakowskiego, aby w swym Departamencie ogłosił na ten zamiar dobrowolną składkę. Spodziewa się Rada, iż mieszkańcy Departamentu Krakowskiego, których ta klęska niedotknęła, zachęceni przez W. Prefekta, chętnie przykładać się będą do zapomożenia nieszczęśliwych współbraci bądź kwotami pieniężnemi, bądź produktami i innemi potrzebami, zostawia Rada W. Prefektowi urządzenie tey dobrowolney składki w swym Departamencie, zaleca mu tylko, aby w miarę ztąd wpływow, o nich Radę Naywyższą uwiadomił, która niemi rozrządzi.

w Warszawie dnia 1go Paździerńika 1813 R.

(podpisano) XXiąże Lubecki.

10224 *Prefekt Departamentu Krakowskiego*

W. Podprefekt Powiatu Miechowskiego rapportem swym z d. 21 Pazdzier: doniosł, iż w gminie Gorach Pow: Miechowskim para koni, od 11 Kwietnia r. b. zatrzymane, tudzież w samymże mieście Miechowie druga para, to iest dwie klacze, ieszcze od 28 Lutego r. b. w czasie przechodu woysk Cess: Austryack: od podeyrzanych osob, mieniących się bydź ich właścicielami odebrane, i przez tychże opuszczone, dotąd tamże znayduią się. Gdy żadney nie ma wątpliwości, iż konie te są komuś skradzione, powołuie przeto Prefekt ninieyszem, czuiących się bydź właścicielami tych koni do zgłoszenia się w wskazanych wyżey mieyscach przed d. 25 Listopada r. b., zkąd dowiodłszy dostatecznie prawa własności, po wynadgrodzeniu za utrzymanie, takowe odebrać, może, inaczey w dniu tymże o godzinie 9 ranney w Biorach Podprefektury Pow: Miechowskiego, przez publiczną licytacyą, która się niniejszym ogłasza sprzedane będą. Właściciel zaś nie zgłaszaiący się przed rokiem upłynionym od daty licytacyi o zebrane, za udowodnioną przez siebie własność, pieniądze, nawet do tych prawo utraci, które na fundusz policyyny obroconemi zostaną. Do dostawienia na oznaczony termin przed Podprefekturę Powiatu Miechowskiego w mowie będących koni, maiących ie tenczasowie pod swoim dozorem, do dopełnienia zaś Aktu licytacyi, W. Podprefekta Prefekt niniejszym obowięzuie.

Krakow dnia 30 Pazdziernika 1813 Roku.

Wodzicki Prefekt

Wrański S. G